

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ป. และบริษัท ท.

ระหว่าง { บริษัท ป.
บริษัท ท.

ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ป. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศ
คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑
ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๘ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจ
ระหว่างบริษัท ป. และบริษัท ท. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๘ ต่อคณะกรรมการ
การแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ป. และบริษัท ท.
มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ป. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxx จดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศอังกฤษ
เป็นบริษัทโฮลดิ้งสำหรับธุรกิจโซลูชันด้านความปลอดภัย ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการบูรณาการระบบและโซลูชัน
(System Integration and Solutions) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะเกี่ยวกับเทคโนโลยีด้านอัตลักษณ์ (Identity
Technology) และการชำระเงิน ทั้งนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจชี้แจงว่า ประเภทของบริการสามารถจำแนกได้เป็น
๓ ประเภทหลัก ดังนี้ (๑) โซลูชันแบบครบวงจร (End-to-End Solutions) ซึ่งประกอบด้วยการผลิตเอกสาร
และบัตรที่มีความปลอดภัย การเข้ารหัสขั้นสูง และระบบไบโอเมตริกซ์ (๒) โซลูชันด้านอัตลักษณ์ (Identity
Solutions) ครอบคลุมการจัดการอัตลักษณ์ การควบคุมชายแดนรัฐบาลดิจิทัล การเลือกตั้ง ระบบขนส่ง
การออกหนังสือเดินทางและบัตรประชาชน รวมถึงการลงทะเบียนและตรวจสอบไบโอเมตริกซ์ และ (๓) โซลูชัน
ด้านการชำระเงิน (Payment Solutions) ประกอบด้วยการออกแบบบัตร การผลิต และธุรกรรมดิจิทัล
ซึ่งมีความปลอดภัยพร้อมระบบการยืนยันตนขั้นสูง โดยมีรายได้รวมในประเทศไทย x,xxx,xxx,xxx.xx บาท

ทั้งนี้ บริษัท ป. มีบริษัทที่มีลักษณะเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในประเทศไทย จำนวน ๓ บริษัท โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) บริษัท ป.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๑๘๑๑๙ การพิมพ์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวม จำนวน xxx,xxx,xxx.xx บาท

๒) บริษัท ป.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๑๗๐๒๐ การผลิตกระดาษลอนลูกฟูกและกระดาษแข็งลอนลูกฟูก และการผลิตกล่องจากกระดาษและกระดาษแข็ง และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวม จำนวน x,xxx,xxx,xxx.xx บาท

๓) บริษัท ป.๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๒๒๒๒๐ การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวม จำนวน x,xxx,xxx,xxx.xx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ท. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxx จัดทะเบียนนิติบุคคลที่หมู่เกาะเคย์แมน เป็นบริษัทผู้ถือหุ้น (Holding Company) ด้านการลงทุนประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการขาย การปรับแต่ง เป็นการเฉพาะตัว การจัดส่ง และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการที่มีความปลอดภัย รวมถึงโซลูชันดิจิทัลที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายได้รวมในประเทศไทย xxx,xxx,xxx.xx บาท

ทั้งนี้ บริษัท ท. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในประเทศไทย จำนวน ๓ บริษัท โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) บริษัท ท.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๒๒๒๙๙ การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวม จำนวน x,xxx,xxx,xxx.xx บาท

๒) บริษัท ท.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๗๐๑๐๓ สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวม จำนวน xx,xxx,xxx.xx บาท

๓) บริษัท ท.๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๖๔๒๐๒ กิจกรรมของบริษัทโฮลดิ้งที่ไม่ได้ลงทุนในธุรกิจการเงินเป็นหลัก ไม่มีรายได้ในปี ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ

๔ กันยายน ๒๕๖๘

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ

๑๑ กันยายน ๒๕๖๘

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ

x,xxx,xxx,xxx.xx บาท^๑

๒.๔ วิธีการรวมธุรกิจ

บริษัท ป. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ท. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) จำนวน xx,xxx หุ้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ภายใต้สัญญาการซื้อขายหุ้นฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘ โดยการซื้อหุ้นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังกล่าวส่งผลให้บริษัท ป. ได้มาซึ่งหุ้นทั้งหมดในบริษัท ท.

^๑ คำนวณจากอัตราขายถัวเฉลี่ยที่ ๓๒.๔๖ บาท ต่อ ๑ ดอลลาร์ ตามที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๘

๒.๕ โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ป. ถือหุ้นในบริษัท ท. จำนวน xx,xxx หุ้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๒.๖ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

บริษัท ป. ได้ชี้แจงในแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจว่า การรวมธุรกิจด้วยวิธีการเข้าซื้อหุ้นครั้งนี้ เพื่อที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งของบริษัท ป. ในตลาดบัตรสมาร์ตการ์ดสำหรับการชำระเงิน การเข้าซื้อกิจการในครั้งนี้จะทำให้บริษัทเพิ่มส่วนแบ่งตลาด ขยายตลาดทางภูมิศาสตร์ และเพิ่มศักยภาพในการตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของลูกค้า ซึ่งเป็นตลาดเป้าหมายที่มีความสำคัญกับความสามารถในการเข้าถึงลูกค้าของบริษัท ป. ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก และจะทำให้เกิดการเข้าถึงตลาดที่มีความสมดุลและส่งเสริมการดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น โดยแผนการขยายตลาดครอบคลุมประเทศสำคัญในอาเซียน ได้แก่ ประเทศกัมพูชา เมียนมา ลาว เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และอินเดีย รวมถึงภูมิภาคแอฟริกาตะวันออกและแอฟริกาตะวันตก

๓. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๓.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท ป. ประกอบธุรกิจให้บริการด้านการบูรณาการระบบและโซลูชันที่เน้นเทคโนโลยีด้านอัตลักษณ์และการชำระเงินที่มีความสำคัญต่อภารกิจหลักขององค์กร เช่น โซลูชันแบบครบวงจร (เอกสารที่มีความปลอดภัย การผลิตบัตร การเข้ารหัส และไบโอเมตริกซ์) โซลูชันด้านอัตลักษณ์สำหรับการใช้งานระหว่างภาครัฐและประชาชน และโซลูชันการชำระเงินที่ครอบคลุมการออกแบบ การผลิต และการออกบัตร รวมถึงธุรกรรมดิจิทัลที่ปลอดภัยด้วยการยืนยันตัวตนขั้นสูง

๓.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ท. ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการขาย การปรับแต่งเป็นการเฉพาะตัว การจัดส่ง และ บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบัตรสมาร์ตการ์ดที่มีความปลอดภัย รวมถึงโซลูชันดิจิทัลที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ป. และบริษัท ท. พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ จำนวน ๒ ตลาด คือ (๑) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็ง และ (๒) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่น เนื่องจากเป็นตลาดเดียวกันระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

๔. ขอบเขตตลาด

ในการพิจารณาขอบเขตตลาดจะเป็นการพิจารณาธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ โดยพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market) เพื่อให้ได้มาซึ่งขอบเขตตลาดตามแนวทางปฏิบัติของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าที่ผ่านมาในการกำหนดขอบเขตตลาดเรื่องการรวมธุรกิจ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๔.๑ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็ง

ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็ง คือ กล่องกระดาษแข็งหลายชั้นที่ผ่านการพิมพ์หรือเคลือบผิว จากนั้นถูกตัดเป็นแผ่นและพับให้เป็นรอยไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถพับและติดกาวเป็นบรรจุภัณฑ์สำหรับการค้าปลีกได้ กล่องเหล่านี้ถูกจัดส่งให้กับผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคทั้งประเภทอาหารและประเภทอื่นที่ไม่ใช่อาหาร และถูกนำไปใช้ในผลิตภัณฑ์ปลายทางหลากหลายกลุ่ม เช่น เครื่องดื่ม เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ดูแลส่วนบุคคล ยาและเวชภัณฑ์ ยาสูบ และสินค้าทั่วไปอื่น ๆ

๔.๑.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ในมุมมองของผู้บริโภค กล่องกระดาษแข็งถูกออกแบบให้มีรูปทรงและคุณลักษณะเฉพาะเพื่อรองรับและลดแรงกระแทกที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าภายในบรรจุภัณฑ์ รวมถึงมีคุณสมบัติด้านความแข็งแรง การคงรูป และการรักษาคุณภาพของสินค้า แม้ว่าจะมีบรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น เช่น บรรจุภัณฑ์พลาสติก ที่สามารถนำมาใช้แทนได้ในบางกรณี แต่บรรจุภัณฑ์ดังกล่าวไม่สามารถตอบสนองคุณสมบัติข้างต้นได้อย่างเทียบเท่า โดยเฉพาะในด้านความแข็งแรง และความเหมาะสมต่อการใช้งานเป็นบรรจุภัณฑ์สำหรับการค้าปลีก ดังนั้น บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่นจึงไม่สามารถทดแทนกล่องกระดาษแข็งได้ในด้านอุปสงค์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า ในมุมมองของผู้ผลิต บรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการผลิต เครื่องจักร และความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทจะเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจระหว่างกันได้โดยไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนั้นถือเป็นเรื่องยาก เนื่องจากมีลักษณะการผลิตและต้นทุนที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น ส่งผลให้บรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปทานได้เช่นกัน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านอุปสงค์และด้านอุปทาน คือ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็ง

๔.๑.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจำหน่ายสินค้าบรรจุภัณฑ์สามารถขนส่งได้ทั่วทุกพื้นที่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยไม่มีข้อจำกัดสถานที่ตั้งของลูกค้า เพื่อเป็นกรอบการพิจารณายอดขาย และส่วนแบ่งตลาดสำหรับการรวมธุรกิจในครั้งนี้ จึงพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นในระดับประเทศไทย

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งในประเทศไทย

๔.๒ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่น (Flexible Packaging)

ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่น คือ บรรจุภัณฑ์หลักสำหรับการค้าปลีก ซึ่งผลิตโดยการแปรรูปและพิมพ์บนฟิล์มพลาสติกและเซลลูลอส แผ่นพอลิเอทิลีน และกระดาษ ซึ่งอาจใช้วัสดุเดียวหรือทำเป็นชั้นรวมกัน (Laminated) เพื่อให้ได้บรรจุภัณฑ์รูปแบบต่าง ๆ เช่น ซองชาเซ่ พลุแรป หรือแผ่นปิดบรรจุภัณฑ์ โดยบรรจุภัณฑ์ชั้นรองและตติยภูมิ เช่น ฟิล์มหด ฟิล์มยืด ฟิล์มห่อพาเลท ถุงหิ้ว ถุงขยะ และฟิล์มใสสำหรับผู้บริโภค

๔.๒.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ในมุมมองของผู้บริโภค ส่วนใหญ่จะพิจารณาเลือกใช้บรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการรักษาคุณภาพสินค้า ความสะดวกในการบรรจุและขนส่ง น้ำหนักเบา ต้นทุนต่อหน่วย และความเหมาะสมกับรูปแบบการใช้งานของสินค้า แม้จะมีบรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น เช่น บรรจุภัณฑ์แบบแข็งจากกระดาษ แก้ว หรือพลาสติก ที่สามารถนำมาใช้แทนได้ในบางกรณี แต่บรรจุภัณฑ์ดังกล่าวมักไม่สามารถตอบสนองคุณสมบัติด้านความยืดหยุ่น การประหยัดพื้นที่ และต้นทุนการขนส่งได้ในระดับเดียวกัน โดยเฉพาะสำหรับสินค้าที่ต้องการบรรจุภัณฑ์ขนาดเล็ก สินค้าที่ใช้ครั้งเดียว หรือสินค้าที่ต้องการปริมาณบรรจุที่หลากหลาย ดังนั้น บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่นจึงไม่สามารถทดแทนบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นได้ในด้านอุปสงค์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า ในมุมมองของผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการผลิต เครื่องจักร และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น เทคโนโลยีการผลิตฟิล์มและการแปรรูปวัสดุหลายชั้น ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทจะเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจระหว่างกันได้โดยไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนั้นถือเป็นเรื่องยาก เนื่องจากมีลักษณะการผลิตและต้นทุนที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น ส่งผลให้บรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปทานได้เช่นกัน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านอุปสงค์และด้านอุปทาน คือ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่น

๔.๒.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจำหน่ายสินค้าบรรจุภัณฑ์สามารถขนส่งได้ทั่วทุกพื้นที่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยไม่มีข้อจำกัดสถานที่ตั้งของลูกค้า เพื่อเป็นกรอบการพิจารณายอดขาย และส่วนแบ่งตลาดสำหรับการรวมธุรกิจในครั้งนี้ จึงพิจารณาขอบเขตกำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นในระดับประเทศไทย

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย

ดังนั้น จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด จำนวน ๒ ตลาด ได้แก่ (๑) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งในประเทศไทย และ (๒) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย

๕. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ จะพิจารณาจากยอดขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่ง หรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณายอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการรวมธุรกิจพบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (๑) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งในประเทศไทย และ (๒) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย เนื่องจากยอดขายในตลาดดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๖. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๖.๑ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งในประเทศไทย ปี ๒๕๖๗

ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งในประเทศไทย ปี ๒๕๖๗ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ป. (ผู้ประกอบการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx ส่วนบริษัท ท. (ผู้ประกอบการรวมธุรกิจ) ไม่มีการประกอบธุรกิจในตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งในประเทศไทย และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๓๓.๒๕ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษแข็งในประเทศไทย ไม่มีผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

๖.๒ ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๗

ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๗ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ป. (ผู้ประกอบการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx ส่วนบริษัท ท. (ผู้ประกอบการรวมธุรกิจ) ไม่มีการประกอบธุรกิจในตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๔๔.๒๘ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย ไม่มีผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบการที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ป. และบริษัท ท. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ป. จดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศอังกฤษ และบริษัท ท. จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่หมู่เกาะเคย์แมน ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ป. ได้ซื้อหุ้นของบริษัท ท. จำนวน xx,xxx หุ้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ป. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ท. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท ท. นอกจากนี้ บริษัท ป. และบริษัท ท. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท ป. และบริษัท ท. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจและอาจส่งผลต่อการแข่งขันในตลาดอย่างมีนัยสำคัญในกรณีนี้ มีจำนวน ๒ ตลาด คือ (๑) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบกล่องกระดาษในประเทศไทย และ (๒) ตลาดบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นในประเทศไทย เนื่องจากตลาดดังกล่าวเป็นตลาดที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจมียอดขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้ง ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ป. และบริษัท ท. มียอดขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๘ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ป. และบริษัท ท. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๙